

Rigsdagstidende.

1861. Forhandlingerne paa Landstinget. № 15.

Trettende Session.

Sde. Mode.

Onsdagen den 16de October Kl. 2.

(Fortsat.)

Ministeren for Kirke- og Under-

viisningsvæsenet:

Jeg kan ikke tiltræde den Ansuielse, som blev gjort gjældende af den sidste ærede Landstingsmand, at man nemlig skulde være nødt til at forhøje Gagerne, fordi Forretningerne blive forøgede, naar disse forøgede Forretninger dog falde aldeles indenfor Omraadet af vedkommende Embedsmænds Embedsvirksomhed; jeg antager virkelig heller ikke, at den omhandlede Forretning vilde medføre noget saadant uoverkommeligt Arbejde. Der er overhovedet ikke saa Punkter, med Hensyn til hvilke jeg ikke kan tiltræde, hvad der er ytret af den ærede Landstingsmand. Hvad angaar — jeg veed ikke, hvorledes jeg skal benævne det — den Mistillid, der fra hans Side blev ytret til Beregningernes Paalidelighed, saa maa jeg gjøre opmærksom paa, at Beregningen af Avlingen er steet efter det samme Princip over det Hele, nemlig efter Hartkornet; og altsaa kan den Omstændighed, at der kan være en Embedsmand ude i Sjælland, der efter den ærede Rigsdagsmands Formening ikke var istand til at føre Bog over Avlingens Indtægter og Udgifter, ikke medføre nogen Indflydelse i saa Henseende. Hvad angaar de andre Indtægter: Offer og Accidentser, tror jeg ikke, man kan komme Virkeligheden nærmere, end steet er; man kan nedsætte Commissioner og Overcommissioner; men det vil være umuligt at faae tilveiebragt bedre og paalideligere

Dplysninger. Jeg har imidlertid ved Forelæggelsen af Lovforslaget gjort opmærksom paa, at man har en anden Maade, hvorpaa man kunde classificere Kaldene, nemlig efter Reguleringssummen. Hvis nu den ærede Rigsdagsmand vil give lidt Spillerum for Tilfældigheden, hvis han vil sige, at det kommer ikke saa nøje an paa, om en Klasse bliver lidt høiere eller lidt lavere, saa vil den ærede Rigsdagsmand finde, at naar han gaar ud fra Reguleringssummen, kommer han for 542 Kalds Vedkommende til samme Resultat som efter en Beregning af de 5 sidste Aars Indtægter, og for 325 Kald vil han kun finde dem een Klasse høiere eller lavere; han vil altsaa for 867 Kald faae omtrent det samme Resultat, hvad enten han gaar ud fra Reguleringssummen eller fra Opgivelse af Kaldets Indtægter. Jeg troer som sagt ikke, at det vil være muligt at komme til sikkrere Resultater end ved at følge de gjorte Indberetninger; i Anledning af hvilke der forøvrigt er ført en temmelig vidtløftig Correspondance om ikke saa Punkter.

Der er endnu en Ting, jeg vil omtale. Der hviler en vis Uflygtighed over disse Indberetninger; de ere afgivne til det statistiske Bureau, idet Finanzministeren, som den ærede Rigsdagsmand vil vide, havde anmodet herom, og ogsaa med Hensyn hertil forekommer den Maade mig ret usselig, hvorpaa Beretningen er fremkommen. Det er altid overordentlig misligt at trække Tiden længe hen med Behandlingen af saadanne Spørgsmaal, og jeg kan forsikre den ærede Rigsdagsmand, at hvis man blot i een Retning vilde gjenmarbejde hele dette Materiale, vilde man see, at det har